

Πρός
Τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας
Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Ὅσιώτατες Ἀδελφές
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

«Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν»

(Ἰωάν. α' 14).

Τοῦτο τό μέγα γεγονός καί ὑψιστον θαῦμα τῆς θείας δυνάμεως καί ἀγαθότητος καί σοφίας διακηρύττει εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Εὐαγγελίου του ὁ ὑπιπέτης τῆς Θεολογίας ἀετός, ὁ ἅγιος ἀπόστολος καί Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἀναφωνῶν πανηγυρικώτατα, ὅτι «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας» (Ἰωάν. α' 14). Καί τοῦτο τό ὑψιστον θαῦμα καί γεγονός ἐορτάζομεν οἱ πιστοὶ κατὰ τὴν πανέορτον καί κοσμοχαρμόσουνον τῶν Χριστουγέννων ἡμέραν. Ὁ Λόγος, τό δεύτερον πρόσωπον τῆς Θεότητος, τῆς Παναγίας Τριάδος ὁ Εἷς, ὁ συμπαραδρεῦων τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, αὐτός ὁ Θεός-Λόγος ἐγίνε σὰρξ. Χωρὶς νὰ ἀποβάλλει καὶ τό ἐλάχιστον μέρος τῆς θείας του φύσεως καὶ χάριτος καὶ ἐξουσίας καὶ χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψει οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν

τόν Οὐρανόν καί τόν θρόνον τῆς θεότητός του συγκατέβει μέχρις ἡμῶν τοὺς ἀνθρώπους, «ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλάνθρωπίαν». Κατέβει ὁ Θεός στήν γῆν, ἐνηνθρώπησεν ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου καί ἐγένε τέλειος ἄνθρωπος, ὅπως ἦταν τέλειος Θεός, καί γεμάτος χάριν καί ἀλήθειαν, λέγει ὁ Ἀπόστολός του, κατώκησε μαζί μας, ὡσάν ἕνας ὁμοίός μας καί ἡμεῖς οἱ μαθητές του, μολονότι βλέπαμε καθημερινῶς ἄνθρωπον νά μᾶς συναναστρέφεται καί νά μᾶς ὁμιλεῖ, ἐν τούτοις εἶδαμε μέ τά μάτια μας καί τά μεγαλεῖα τῆς θεότητός του, τήν δύναμιν καί ἐξουσίαν του, τήν δόξαν καί ὑπεροχήν του πού ἐδειχναν καθαρά πώς αὐτός δέν εἶναι ἄλλος παρά ὁ μονογενής Υἱός τοῦ Θεοῦ καί Πατρός.

Ὁ ἱερός τῆς Ἐκκλησίας ὕμνωδός στό δεύτερον τροπάριον τῶν Αἰνῶν τῶν Χριστουγέννων μέ τρεῖς μικρές λιτές καί ἀπλές φράσεις ἀνυμνεῖ τό μέγα τῆς σωτηρίας μας γεγονός. «Ὁ Πατήρ ἠυδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καί ἡ Παρθένος ἔτεκε Θεόν ἐνανθρωπήσαντα. Ἀστήρ μηνύει: Μάγοι προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι· καί ἡ κτίσις ἀγάλλεται». Ὁ Θεός-Λόγος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἐγένεν ἄνθρωπος καί, Θεός ὢν, ἐγεννήθη ὡς ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου, διὰ νά σώσει τόν πεσόντα στήν ἄβυσσον τῆς ἀπωλείας ἄνθρωπον. Ἀλλά τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ προαιώνιος βουλή καί εὐδοκία τοῦ Πατρός. Ὁ Θεός Πατήρ εἶδε κυλιόμενον καί πνιγόμενον εἰς τά πάθη καί τήν ἐνοχήν του τόν ἄνθρωπον, ὁ Πατήρ τόν εὐσπλαγχνίσθηκε τόν ἁμαρτωλόν, ὁ Πατήρ ἐπόνεσε τόν παραβάτην καί ἔνοχον καί ὁ Πατήρ στήν ἄπειρη του φιλάνθρωπία καί ἀγάπη ἀπεφάσισε νά σώσει τόν ἄνθρωπον καί «ὁ Πατήρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου»! Ὁ Υἱός πάλιν ἔκαμε τήν συγκατάβασιν αὐτήν, γιὰ νά ἐκπληρώσει τό θέλημα καί τήν εὐδοκίαν τοῦ Πατρός του. Καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο. Καί ὁ Θεός-Λόγος γεννᾶται

ὥς ἄνθρωπος μέσα στό Σπήλαιον καί ὥς ὁ πᾶμπτωχος τῶν ἀνθρώπων ἀνακλίνεται στήν φάτνην. Ὅμως παρά τήν πτωχείαν τῆς συγκαταβάσεώς του, κινοῦνται ἅγιοι Ἄγγελοι καί εὐλαβεῖς ἄνθρωποι, Ἀστὴρ καί Μάγοι καί Ποιμένες γιά νά ὑμνήσουν τήν εὐδοκίαν τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ τήν συγκατάβασιν.

«Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». Τό εἶπαμε θαῦμα, μυστήριον, μέγα θαῦμα καί ἀνερμήνευτον μυστήριο. Τό μέγα καί μοναδικόν στό εἶδος του θαῦμα τῆς θείας ἀγαθότητος

καί δυνάμεως καί σοφίας θαῦμα. Καί βέβαια τό νά γίνει ὁ Θεός ἄνθρωπος, δηλαδή νά γίνει ὁ ἄπειρος πεπερασμένος, ὁ παντοδύναμος ἀδύνατος, ὁ πλούσιος πτωχός, ὁ παντέλειος Θεός πού δέν ἔχει ἀνάγκη οὐδενός, ἄνθρωπος πού ἔχει τοῦ κόσμου τίς ἀνάγκες καί χρειάζεται καί νά τρώγει καί νά πίνει γιά νά συντηρεῖται, νά κοιμᾶται γιά νά ἀναπαύεται, εἶναι μυστήριον καί θαῦμα. Καί νά εἶναι ὁ ἴδιος συγχρόνως καί τήν αὐτήν ὥραν καί στιγμήν καί στόν Οὐρανόν καί στήν γῆν, καί περιωρισμένος στό Σπήλαιον καί τήν Φάτνην, ἀλλά καί πανταχοῦ παρών, καί πτωχός καί πλούσιος, καί ἀδύνατον νήπιον καί παντοδύναμος Κύριος, καί πάνσοφος καί παντογνώστης, ἀλλά καί ἀγνοῶν πολλά πράγματα, τοῦτο τό μυστήριον τό ἀκατάληπτον, τοῦτο τό θαῦμα τό ἀνεξερεύνητον εἶναι ἔργον τῆς θείας ἀγαθότητος καί δυνάμεως καί σοφίας. Δηλαδή, ἀδελφέ Χριστιανέ, ἐχρειάζετο ἡ θεία ἀγαθότης καί εὐσπλαγχνία, ἐχρειάζετο ἡ θεία δύναμις καί χάρις, ἐχρειάζετο ἡ θεία γνῶσις καί σοφία γιά νά τό δημιουργήσῃ τοῦτο τό θαῦμα. Νά βρεῖ αὐτόν τόν συνδυασμόν καί ἔτσι νά συνδυάσῃ τά πράγματα καί νά κάμῃ τόν Θεόν ἄνθρωπον, ἕνα Θεανδρικόν πρόσωπον, αἱρῶν τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Νά ἐξαποστείλῃ τόν Θεόν στήν γῆν. Νά παρουσιάσῃ τόν Θεόν ἀπό τήν Φάτνην, νά τόν παρουσιάσῃ φτωχόν καί γυμνόν καί ἔρημον, ἀλλά καί ὑμνούμενον καί δοξαζόμενον ὑπό οὐρανίου στρατιᾶς Ἀγγέλων καί Ἀρχαγγέλων. Πράγματι «ὁ Πατήρ ἠυδόκησεν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἡ Παρθένος ἔτεκε Θεόν ἐνανθρωπήσαντα».

Ἑορτή, ἑορτή καί πανήγυρις· μεγίστη, παμμεγίστη ἑορτή καί πανήγυρις. Ἑορτή καί πανήγυρις τῆς θείας εὐδοκίας καί τῆς θείας συγκαταβάσεως καί τῆς θείας πράγματι σωτηρίας, ἀφοῦ τήν σωτηρίαν καί λύτρωσιν μᾶς ἐπρόσφερεν ἡ εὐδοκία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ ἡ συγκατάβασις, ἀφοῦ «λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ», καί ἀφοῦ «ἐτέ-

χθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος», ὁ Θεὸς Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρός. Καί σήμερον ἐορτάζοντες τὴν κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος μας καὶ ἀγαλλόμενοι γιὰ τὴν λύτρωσιν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἀπέστειλεν ὁ Κύριος, ἐκ βάθους ψυχῆς ἅς εὐχαριστήσουμε τὸν Θεὸν πού μᾶς ἔδειξεν αὐτὴν τὴν εὐδοκίαν, ἅς προσκυνήσουμε τὸν Υἱὸν πού ἦλθε καὶ μᾶς ἔσωσεν, ἅς ὑμνήσουμε καὶ τὴν Παναγίαν Παρθένον πού ἐστάθη τό ἄξιον ὄργανον τῆς θείας βουλῆς καὶ εὐδοκίας, γιὰ νὰ ἔχουμε μεταξύ μας τὸν Θεάνθρωπον Λυτρωτὴν μας. Δόξα, λοιπόν, ἐγκάρδιος καὶ προσκύνσεις καὶ λατρεία στὸν Πανάγαθον καὶ φιλόνητον Θεόν, «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Ἦχος γ'.

«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, εὗρομεν τὴν
ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος».

Μέ ἐγκάρδια ἀγάπη Χριστοῦ.

Χρόνια πολλά καὶ εὐλογημένα

Μέ ἐόρτιες πατρικὲς εὐχὲς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ

Δανιήλ

